

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 21 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

(Lovforslaget (nr. 32) findes i tillæg A. sp. 829, fremsættelsen i tidenden sp. 171).

Lovforslaget sættes til forhandling:

Jørgen Peder Hansen: Handelsministerens lovforslag er alene udtryk for et påtrængende ønske fra eksportkreditrådet om en udvidelse af beløbsrammen for garantier og kautioner fra 6,5 milliard kr. til 8,5 milliard kr. Der er altså ikke tale om nogen egentlig lovrevision, men alene om en ajourføring på et enkelt punkt.

Vi kan give tilslutning til dette ønske, men jeg er ikke overbevist om, at rammen kan holde ret længe. Vi oplever netop i disse år en stigning i industrieksporten på omkring 15 pct. Det betyder ved anvendelse af simpel reguladetri, at vi allerede om et års tid skal have loven for igen. Det har vi ikke noget imod, men vi har heller ikke noget imod at drøfte, om de 2 milliarder kr.s udvidelse også er tilstrækkelig. Hellere det end den praktiserede fremgangsmåde med at skulle sikre skibskontrakter på forventet tilslutning i folketinget på et senere tidspunkt. Ville det ikke have været muligt allerede i forsommeren at have haft et sådant overblik over trækket inden for beløbsrammen, at vi kunne have gennemført en forhøjelse, inden folketinget tog på ferie? Det er et spørgsmål, jeg stiller til handelsministeren. Jeg vil anbefale, at man næste gang kommer i god tid, og jeg tror altså ikke, at det vil være så længe, inden man kommer igen.

Herudover vil jeg gerne komme med et par bemærkninger til handelsministerens

omtale af renteproblematikken. Måske har der allerede nu fundet en afklaring sted i Paris. Det kan handelsministeren måske fortælle os noget om. Jeg er ikke helt uenig med ministeren i, at renten på 6 pct. ikke står i et rimeligt forhold til renteniveauet på verdensmarkedet. 7 pct. vil også efter min mening være mere acceptabelt, og formentlig vil en sådan rentesats være udtryk for en saneringsrente på verdensmarkedet.

På baggrund af ministerens fremsættelsestale vil jeg gerne vide, hvorvidt Danmark fremfor andre nationer har fremført ganske særlige ønsker om ændringer i den gældende overenskomst for skibskreditter. Jeg tænker her på de stedfindende forhandlinger i Paris. Det er jo meget betydelige problemer med omfattende interesser inddraget, som vi her står over for, ikke mindst for dansk værftsindustri og de ca. 20.000, som er beskæftiget her.

Det forekommer mig i øvrigt, at de danske værfter har klaret sig på en overordentlig smuk måde i den verdensomspændende konkurrence. Vi ved, at skibsbygningssubsidierne ofte har været draget ind i debatten, og vi ved, at de indtager en fremtrædende plads overalt. Andre lande har benyttet skibssubsidier i en større udstrækning tidligere end vi har gjort det, og jeg kunne tænke mig at få at vide hos ministeren, hvorledes han bedømmer Danmarks stilling i dette billede i dag. Er den blevet ugunstigere, eller er den blevet bedret i de senere år?

Endelig peger handelsministeren på risikoen ved de stigende forpligtelser. Ja, ser vi på tallene for de senere års tab, så viser de en vis stigning, og tab er naturligvis altid beklagelige. Men lad mig spørge handelsministeren, om han bedømmer denne udvikling i de senere år — når han nu tager den frem i sin fremsættelsestale — som så hurtigt accelererende, at han overvejer ændringer i lovgivningen af denne grund.

Det er en stor part af beløbsrammen, det er rigtigt, som skibskontrakterne lægger beslag på, og det er også rigtigt, at indtjeningen i rederisektoren er af afgørende betydning. I disse år oplever vi en højkonjunktur, og der kan ske omslag, det ved vi. Vi ved alle, at verdensbegivenhederne ofte spiller afgørende ind på dette område. Det har de